

Aalto-yliopiston podcast.

(00:00:07 - 00:00:25) SAMI

Siinä vaiheessa todettiin, että nyt on löytynyt ehkä se oikea juttu. Ehkä näin kun kahdeksan vuotta myöhemmin ollaan samoissa töissä vielä, niin ehkä se nyt on ihan hyvä valinta siinä. Mutta tosiaan hyvin monta käännöstä tehtiin tuossa matka-aikana ennen kuin ehkä päädyttiin siihen, mihin nyt lopulta löytyy.

(00:00:30 - 00:00:55) MEERI

Tervetuloa kuuntelemaan WAT-uraporinoita. Tässä podcast-sarjassa tutkiskelen vieraideni kanssa, millaisille urille Aalto-yliopiston vesi- ja ympäristötekniikan maisteriohjelmasta, eli WAT-ohjelmasta, on viime vuosina ponnistettu.

Moi Sami, lämpimästi tervetuloa porisemaan mun kanssa tänne podcast-jaksoon.

(00:00:55 - 00:00:57) SAMI

Kiitoksia, mukavaa pitkästä aikaa Otaniemessä.

(00:00:57 - 00:00:58) MEERI

Aivan.

(00:00:58 - 00:01:00) SAMI

Pitkään, muutamaa vuoteen käynytään.

(00:01:00 - 00:01:13) MEERI

Joo, täällä on vähän muuttunut paikat viime vuosina. Otetaan heti tähän alkuun vähän faktaa, eli kerrataan vähän, että milloin sä valmistuitkaan, siitä on jo tovi, ja kauan sä oot nyt ollut SYKE:ssä töissä?

(00:01:13 - 00:02:00) SAMI

Joo, eli valmistuin 2020 siihen pahimpaan korona-aikaan, että oliko muistaakseni huhtikuu vai maaliskuu siitä. Huhtikuun vai maaliskuun siitä 20 vuodesta, ja sitten mä oon sykeessä ollut vuodesta 2018 alkaen, eli mä aloittelin aikoinaan kesäharjoittelijana, sitten 2018 vuotena ja sitten 2019, niin olin diplomityötekijänä, ja sitten siitä jäin sitten hetkeksi aikaa määräaikaiselle sopimukselle, kunnes sitten heti valmistamisen jälkeen, niin sain vakituisen paikan, jossa itse asiassa nyt edelleenkin ollaan, että tälleen 7-8. vuosi alkanut tässä. Olen siinä tosi viihdytty.

(00:02:00 - 00:02:03) MEERI

Noniin, aikamoinen konkari alkaa olla kyllä.

(00:02:03 - 00:02:04) SAMI

Pikkuhiljaa.

(00:02:05 - 00:02:15) MEERI

Sä oot siis hydrologina, eikö näin? Kerro vähän tarkemmin, mitä se tarkoittaa, mitä sä teet ja mitä se päivittäinen työ hydrologina on.

(00:02:15 - 00:03:30) SAMI

Hydrologi itsessään, siis nimikkeenähän viittaa pintavesiin ja hydrologiseen kiertoon nimenomaan. Mulla on se nimike toki, mutta myös SYKEssä voi olla samalla nimikkeellä ja tehdä jotain ihan muuta juttua kuin minäkin, mutta ehkä keskeinen tekijä liittyy nimenomaan pintavesiin. Mä työskentelen SYKEssä hydrologisessa seurannassa, eli me tehdään mittauksia ja me mitataan pintavesistä nimenomaan vielä fysikaalisia suureita, että puhutaan veden korkeuksista, virtaamasta, pintaveden lämpötilasta, lumen vesiarvosta, niin kuin muutama mainitakseni. Ja tosiaan meidän työ on tämmöistä jatkuvaa seurantaa, niin meillä on tämmöinen, mitähän mä uskaltaisin nyt tähän valehdella, että toista tuhatta mittausasemaa ympäri Suomea, mistä tulee jatkuvalla lähetyksellä dataa, ja me sitten tehtävä on pitää huoli, että se data tulee, tehdä siihen mahdollisesti jotain analyysyjä, jos on tarpeen, ja sitten erityisesti vielä se laatuvarmennus, kun data tulee, automaattisesti katsoa, että se on sitä, mitä pitäisikin olla. Se on se päätyö. Toki sitten on paljon muitakin töitä, että tehdään joihinkin hankkeisiin ja projekteihin sitten jotain yksityiskohtaisempaa analyysyä. Valtaosa päivätyöstä on tätä datan läpikäymistä ja analysointia.

(00:03:30 - 00:03:40) MEERI

Okei, no avaatko sinä vähän sitä jokapäiväistä arkea? Teetkö sinä yksin tosi paljon vai tiimissä vai miten se rytmittyy?

(00:03:40 - 00:05:14) SAMI

Jokapäiväinen arki vähän vaihtelee vuoden aikana. Valtaosa työstäni on sitä, että itse syvennyn aineistoihin. Työtä rytmittää myös vuosi kanssa. Tavallinen työpäivä saattaa olla, että aamulla on yksi kahden tunnin kokous, jossa käydään johonkin hankkeeseen liittyen tai puhutaan ajankohtaisista asioista. Sitten muun aamupäivän mä oon aikataulut, että mä teen jonkun, tarkistan vaikka yhden aseman, eli mun omia asemia on 150 kappaletta, niin sillä, että mä käyn siitä tulleen mittaussaineiston läpi, mitä ei ole vielä laatuvarmennettuna, mä alan siihen syventyä. Mutta iltapäivästä mä saatan sitten vaikka tehdä vähän syventäviä data-analyysyjä johonkin, että sanotaan vaikka toistuvuusanalyysyjä jonnekin pitää tehdä jollekin mittausasemalla, siellä on vaikka ollut turvatilanne, mihin pitää tehdä mahdollisesti lausuntoa, niin sitten mä teen vaikka iltapäivästä sitä hommaa.

Että se on tämmöistä niin kuin tässä nyt niin kuin kaikki, että aamun kokousta luku ottamatta. niin mä teen käytännössä pääosin yksin etätöissä tai toimistolla näitä töitä. Mutta sitten tosiaan on paljon töitä, kun mä teen erilaisia hankkeita, niin sitten on enemmän kokouksia. Sitten usein se, että kun pidetään kokouksessa, puhutaan asiasta, niin mä teen oman osuuteni usein itse yksin, mutta sitten esitellään tulokset, keskustellaan tuloksista kollegoiden kanssa. Tosiaan valtaosa on tämmöistä hyvin omatoimista, mutta sitten tulokset, niiden esittely, niistä keskustelua on sitten tiimityötä.

(00:05:15 - 00:05:22) MEERI

Joo, no kuulostaa aika joustavalta. Onko silleen, että hektistä ja deadlineja noiden hankkeiden tai muun kanssa?

(00:05:22 - 00:06:21) SAMI

Joo, tämä mikä muuttuu, että me olemme kauheasti, hankkeessa on toki deadlineja, mutta muuttuu semmoista, että ei varsinaisesti ole deadlineja. Mutta siinä on sitten toki se pieni uhka, että jos ei kaikkea tee ajallaan, niin se alkaa jossain vaiheessa pakkautua. Minulla on se tietty vuosikello vaikka, että kesän työt, niin minulla on tällainen oma deadline, mikä ei ole minkään laitettu. Eikö siis talven työt, jotka puhutaan jääpadotuksista ja niiden korjauksista, ne pitää kesäkuun loppuun mennessä valmiina. Tämä on minun oma henkilökohtainen deadline. Tällä tavalla pystyn vähän rytmittämään sitä, mutta vaikka tällaisia asemia ja isompia tarkistuksia, niin ei niillä ole mitään aikataulua. Useimmiten ne menee siitä, Jos joku kysyy minulta erikseen, että hei, me tätä asemaa halutaan käyttää tutkimukseen, niin sitten minä menen ja tarkistan sen välittömästi. Mutta muuten vuosilta 50, niin minä lähdän pikkuhiljaa etenemään ja teen sitä eteenpäin. Se on tietyn tapaa tuo ehkä työn haaste, kun ei ole paljon odotelain, että se pitää itse aikatauluttaa sitten, että kaikki tulee tehtyä lopulta.

(00:06:22 - 00:06:32) MEERI

No niin, eli tämä, mistä ehkä opiskelijatkin vähän takeltelee tuon ajanhallinnan kanssa, kun päällekkäisiin dediksiä kursseilla, niin se on varmaan hyvä taito hallita, kun menee töihin.

(00:06:32 - 00:06:56) SAMI

Joo, ja täytyy sanoa, että se opiskeluaika, kun ei deadline, niin se vaikka on päällekkäisii, niin se pääpointti, että se deadline on, niin sen jälkeen sitä asiaa ei pidä. Se on tehty, se on toimitettu ja se on pois mielestä. Mutta silloin, kun sitä deadline ei ole, vaan on jatkuvasti tällainen iso massa, mikä pikkuhiljaa liikkuu eteenpäin, niin se oli mun mielestä vähän haastavampi itselle ollut sen hallitseminen. Se on helppo lykätä aina eteenpäin, kun ei ole selvää päättymispäivää.

(00:06:56 - 00:07:00) MEERI

Se on tämä nykyinen trendi, tämä itsensä johtaminen.

(00:07:00 - 00:07:05) SAMI

Joo, se nousee tässä. Se on ihan hyvä, että on esillä edelleenkin.

(00:07:05 - 00:07:16) MEERI

Joo. Sä olet ollut kuitenkin jo aika kauan siellä sykellä, niin onko sun työtehtävät vaihtunut vai onko se ollut samaa siitä alusta saakka, kun sä menit?

(00:07:16 - 00:08:41) SAMI

Joo. Työtehtävä itsessään nimikin ei ole muuttunut, mutta vähän sen sisällöt on. Vähän meidän ryhmän kollegoiden keski on vähän uudelleen

jaettu tehtävää. On pientä muutosta ja tässä mun mielestä se, mikä tässä on ollut taustalla on se, että päästään vähän enemmän käyttämään ihmisten vahvuuksia. Mun ehdoton vahvuus on se, että mä tykkään. Mä kutsun sitä datan syväasukeltamiseksi, että tähän pystyy yhteen datasettiin keskittyä ja oikeasti syvällisesti käydä sitä läpi, sitä datasettia. Tähän kaikki semmoinen katkonaisuus, että pitäisi olla jatkuvasti puhelimella tavoitettavissa tai sähköpostiin välitä vastaaminen, tämä kaikki haittaa sitä työtä. Aikaisemmin mun tehtävissä oli enemmän tähän operatiiviseen seurantaan, kun meillä on mittausporukka maastossakin, sieltä maastosta tuleviin puheluiden vastaamista, niin tämä on sitten ollut aikaisemmin semmoinen paha katkaiseva tekijä. niin tällä hetkellä, tai nykyään se ei ole mun vastuu enää, tai pääosin vaan sijaistan silloin tällöin, niin nyt on enemmän sitä, että pystyy keskittymään tuohon omaan työhönsä, vähemmän katkonaisuutta, mikä sopii mulle paremmin, niin tämä on ehkä tämmöinen, että se ei ole ihan sama, mitä silloin vuonna 20, kun tuossa nykyisessä tehtävässä aloittin, että se ei ole ihan sama nyt, mitä mä tällä hetkellä teen, mutta on vähän oman näköisemmäksi saanut sitä muutettua. Ja tosiaan siinä osa sitten, että se kenelle sopii paremmin, että on tälleen jatkuvassa yhteydessä, niin tekee nyt näitä sitten, missä ollaan kentälle enemmän yhteyksissä.

(00:08:41 - 00:09:17) MEERI

Joo, no kiva kuulla, että pystyy vaikuttaa siihen. Joo. Se nousi kyllä, meidän tehtiin tuossa just tuota vuoden alussa alumnikysely, niin sieltä nousi näitä työhön liittyviä arvoja, niin kyllä tuommoinen tietty joustavuus ja se, että pystyy itse vaikuttaa, niin Niin tuntui tärkeiltä. Ja yksi mikä nousi sieltä arvoista kanssa on semmoinen työn ja vapaa-ajan välinen suhde. Niin mä mietin tota, että kun sun työ on noin joustavaa ja vaatii sitä itse johtamista, niin tuleeko ne työt kotiin? Teetkö sä iltoja viikonloppuja?

(00:09:17 - 00:09:50) SAMI

Silloin 2021 tuli, mutta se on sitten tietoisesti muutettu, että ei enää tule. Nyt mä oon aika tiukka siitä, tosin nyt mä sanon, että mä oon tiukka tästä, niin mä oon tänään vielä tekemässä illalla, kun pääsen kotiin, niin vielä jotakin juttuja, mutta tosiaan. Mutta mä oon tosiaan lomalle jäämässä, niin ne on semmosia, jotka nyt vaan pitää saada alta pois tässä näin. Mutta mä lähtökohtaisesti pidän kiinni, että se päivä on se kahdeksan tunti. Että mä aamulla kahdeksalta, tai usein vähän ennen kahdeksaan, mutta se, että päivä ei veny ja yhtään viikonloppuun se ei enää tehdä töitä. Että se on täysin siinä työpäivän aikana.

Se on niin kuin, että mulla oli tapana opintoaikana kanssa, että asioita tehtiin iltaisin ja viikonloppuisin, että ei oikein ollut sellaista selkeää rytmiä ja sitä vähän koitettiin tuoda työelämään, mutta sitten se kyllä huomasi siinä muutaman vuoden kuluttua, että se ei ehkä toimi itsellä enää siinä vaiheessa, että palautumiset jäi vähän heikommaksi. Ja tämä, että nyt pitää ihan tietoisesti kiinni siitä, että työasiat ei tule enää työpäivän jälkeen tai viikonloppuisin mieleen, niin se vaati vähän siinä alussa, kun ei ollut tottunut, että nyt oikeasti pitää katkaista. Mutta sitten tosiaan siinä tuli koira kotio myös muutama vuosi sen jälkeen, niin sen kanssa kun lähtee lenkille, niin menee aivotonta siihen pihalle, että ei siinä työasiat enää tule mietittyä sitten illalla sen jälkeen. Se on yksi kanssa, mikä huomannut, että se oli iso tekijä siinä, että pääsi niistä iltasi ehkä, ei työasiat liiku mielessä enää.

(00:10:43 - 00:10:47) MEERI

Hienoa kuulla. Voisiko sanoa, että sä olet aika tyytyväinen sun nykyiseen työelämään?

(00:10:47 - 00:10:59) SAMI

Joo, nyt olen hyvinkin tyytyväinen. Jos tulisi työtarjous muualta, niin en ole lähössä. Ihan tyytyväinen nykyiseen paikkaan ja tehtävään.

(00:10:59 - 00:11:19) MEERI

No mites nyt, ollaan puhuttu aika paljon tätä, että mitä se työ on ja mitä se arki siellä on. Onko tämä semmoinen... joku sun lapsuuden, nuoruuden haavekuva? Teetkö sä sitä, mitä sä jotenkin ajattelit, että tämän tyyppistä haluat aina tehdä? Vai miten sä päädyit tälle syke-uralle?

(00:11:19 - 00:13:23) SAMI

No joo, sillä jos menee 20 vuotta ajasta taaksepäin, että tosiaan mä oon nyt 30, niin kymmenenvuotiaana ala-asteen aikaan, niin jos siihen aikaan miettii, niin mä oon ehkä aika hyvin päätynyt sinne, mihin vois kuvitella. Mutta mä ehkä sanoisin, että pitkän kaavan kautta. Että tosiaan. Ensimmäinen yliopistonhaku oli heti lukion abivuoden jälkeen ja silloin mä hain ykköskohteena oli lääkis ja sen lisäksi Helsingin yliopiston biologian opintosuunnat. Yhteenkään en päässyt sisälle silloin, että siinä oli ensimmäinen semmoinen, että että mitenhan miettiä, että onkohan näitä oikea paikka. No ei se mitään, siitähän mentiin sitten syksyllä, aloitettiin armeijassa ja mun palvelushan kesti kaksi ja puoli kuukautta sen takia, kun vähän keho hajosi siinä ja ne totesivat, että lähdetään sinut kotiin vähän ja katsoa, että joskus olet vähän ehjempi, niin tule takaisin sitten. Onni oli se, että syksyn haku oli auki siinä vaiheessa. Mietin, että pitää nyt hakea johonkin. Kevääks ei ollut mitään tapahtumassa, mitään suunnitelmia, kun se vähän yhtäkkiä tuli siinä. Syksyn haussa katsoin, että okei, Itä-Suomen yliopistolla fysiikkaa. Fysiikkaa en edellisen kevään edes hakenut lukemaan, mutta ajatus tässä oli se, että haen Kuopion läävikseen. Opiskelen siellä sen ja haen Kuopion läävikseen. Fysiikan opinnot olivat vähän mielenkiintoisia. Sitten kun tulin hakuaikaan, niin mietin, että ehkä lääkis ei olekaan se juttu. Mutta sitten kun mietin fysiikan opintoja, niin ei nekään nyt se ihan oma juttu. Ne oli vähän ehkä Ja ehkä se, että ensimmäinen fysiikan opinto oli kvanttimekaniikka siellä, niin mä halusin jotain vähän käsin kosketeltavampaa. Ja sitten oli ehkä ensimmäinen kerta, kun mä ikinä edes mietin tekniikalla opintoja. Ja päädyin sitten hakemaan tähän Eny-ohjelmaan, joka kuulemma enää nykyään ole, että se on muuttunut kanssani.

(00:13:24 - 00:13:35) MEERI

Joo siis ENY eli tämä meidän energia- ja ympäristötekniikan kandiohjelma, niin meillä oli iso uudistus ihan tuossa kolme, neljä vuotta sitten meni kaikki uusiksi. Tämä kestävät yhdyskunnat.

(00:13:35 - 00:15:37) SAMI

Joo niin mä tosiaan ENY-ohjelmaa hain ja silloin se pääsy oli toi, kun mä luulin, että mitä opintoja se nyt kuulee, että mä tulen geotekniikkaa

opiskelemaan tuonne Aalto-yliopistoon. Sehän oli se suunnitelma siihen asti, kunnes mun opinnoissa tuli vastaan toi, oliko se toka vai kolmas vuosi, toi kiinteä aineen mekaniikka. Ja se oli semmoinen kynnyskysymys, että mä kävin kahdesti tentissä ja mä en tiedä, onko se edelleen samanlainen, mutta mä en ehtinyt laskea sitä tenttiä loppuun asti ja mä en päässyt kumpaakaan läpi. Ongelma oli se, että mun laskurutiini ei ollut vaan niin hyvä, että mä pystyisin pääsemään tentistä läpi. Siinä vaiheessa oli semmoinen, tehtiin semmoinen pieni pohdinta, että käytetäänkö nyt paljon aikaa siihen, että mä pääsen tästä tentistä väkisin läpi vai oliko tämä nyt kuitenkin se mun juttu. Siinä vaiheessa oli käyty myös kandiopinnoissa nämä vesiopinnot läpi. Ja mä muistelen, että ne oli kyllä itseasiassa ihan mielenkiintoisia. Tässä samaan aikaan oli sitten käynyt se, että mä olin hakenut geotekniikan alan kesätöitä, ja tämä kiinteämekaniikka oli keväällä, ja mä en ollut saanut vielä mitään, vaikka oli muutama haastattelu takana. Ja silleen, että ei näyttänyt, että olisi kesätöitä, jää tulla sieltä puoleen.

Sitten mä tein vaan päätöksen, että okei, tämä vesi on nyt se juttu. Sitten kävi sellainen onnenkantamoinen, että mä pääsin vielä, toukokuussa sain paikan Viikinmäen jätevedenpuhdistamolta vesipuolen tehtävistä. Sitten kanssa totesin, että tämä on itse asiassa ihan mielenkiintoista hommaa. Sen jälkeen on todettu, että tämä vesi on se juttu. Mutta... Siinä vaiheessa se oli vielä se vesihuolto ja sen jälkeen mun tuskailu kemian kanssa tuli myöhemmin, koska mä oon sitä mieltä, että vesihuoltoon kaivataan kemiaa ja mä en sitten ole kemiasta myöskään tykännyt, niin sitten vähän päädyttiin tonne vesitalouden puoleen, joka sitten taas liittyy tähän hydrologiaan ja se oli siinä vaiheessa todettiin, että nyt on löytynyt ehkä se oikea juttu. Ja ehkä näin kun kahdeksan vuotta myöhemmin ollaan samoissa töissä vielä, niin ehkä se nyt on ihan hyvä valinta siinä. Mutta tosiaan hyvin monta käännöstä tehtiin taas matka-aikana ennen kuin ehkä päädyttiin siihen, mihin nyt lopulta löytyy.

(00:15:38 - 00:15:52) MEERI

Kiva, jos miettii kuitenkin, että lääkis ja biologia ja selvästi luonnontieteet on kiinnostanut, niin sehän on tosiaan, niin kuin sanoit, niin nyt taaksepäin katsoo, niin aika match tämä nykyinen.

(00:15:52 - 00:16:00) SAMI

Joo, just näin, mutta sehän iso juttu on se, että mä en edes tiennyt, mitä tämä vesitekniikkaopinnot sisälsivät, kun mä tänne hain, että se aukesi vasta siinä opintoja aikana.

(00:16:00 - 00:16:15) MEERI

Joo, no mites sitten tuonne sykelle, oliko se niin, muistan, että me juteltiin aiemmin jo, Ennen kuin tultiin tähän studioon, että sä olet akvaarioharrastaja. Silloin oli myös joku rooli tässä sykeen päätymisessä.

(00:16:15 - 00:18:40) SAMI

No joo, siitä kun jatketaan vielä tuosta, että siinä vaiheessa kun mä päätin, että tää vesitalous on juttu, niin mähän päädyin kandityön tekemään Kaisan ja Juhan kanssa sillä virtauskourulla. Ja siinäpä on ensimmäinen tällainen mittaustekniikoihin... syventyminen ehkä. Sitä kautta mä päädyin myös tuohon semmoiseen yhtiöön, kun kala- ja

vesitutkimus tekee, lohenpoikasten alasvaellustutkimusta. Mä olin siis akvaarioharrastaja jostain kahdeksanvuotias asti, mutta opintoaikana oli pieni tauko, että mä oon itse asiassa nyt viimeisen viiden vuoden aikana taas palannut siihenkin juttuun. Niin siinä tosiaan piti näitä lohenpoikasia käsitellä ja ottaa siis haavilla ja tehtiin tällainen pieni leikkaus vatsaan ja laitettiin sinne tuo lähetin. Mähän olen myös aikoinaan akvaariohommissa nukuttanut kaloja ja sitten olen leikannut niiden hampaita kynsisaksilla. Kaikista näistä jutuista oli vaan hyötyä siinä, koska siinä me nukutettiin kalat ja tehtiin sillä sitten leikkaus ja sitten heräteltiin se toisessa paikassa. Tällainen tosi, en ikinä odottanut, että johonkin työtehtävää, tästä olisi hyötyä tästäkin. Ja sitten tosiaan se oli se vuosi ennen SYKE, niin mä olin tosiaan tuolla kalavesitutkimuksella.

Mutta sitten SYKEen, kun tulin, niin tuossa kavetun hommassahan oli myös mittaustutkijajuttuja. Semmoisia mittaustekniikoita, mitkä oli mulle tuttuja, mutta silloin, että huomasin, että mä osaan omaksua mittaustekniikoita tosi tehokkaasti, kun mä voin käyttää aikaa siihen. Niin siinä vaiheessa kun Sykeen tulin, niin minähän tulin kesäharjoittelijana, mutta siinä oli aikaisemmin siinä vuonna ollut tällainen Syken, CGI:n ja Aallon tällainen hackathon, jossa minun tiimi oli päätyttyä sitten tähän semmoiseen aiheeseen, mikä oli ehdotettu juuri siitä ryhmästä, mihin olin menossa harjoittelemaan. Ja olin sitten se, joka päätyi meiltä sen työn esittämään sitten siellä loppusemmissä seminaarissa. Mä miettinyt sitä tässä, että ehkä se etu oli se, että ne ketkä mua haastatteli, niin muisti mut sieltä Hackathonista aika vahvasti. Ja toki sitten tää, että mulla on myös näitä mittaustekniikat, kun valotasa työtehtävässä liittyy mittalaitteisiin, niin kiinnostus niitä kohtaa on löytynyt jo, niin siitäkin on ollut hyöty. Mutta tosiaan se oli sitten tää 18. keuhkolla oli tää hackathon ja siitä päädyttyä sitten harjoittelijaksi sykelä, niin siitä jatkuu mua.

(00:18:43 - 00:19:12) MEERI

Aikamoinen matka. En sanoisi missään nimessä harhapoluiksi, mutta paljon erilaisia kokeiluja ja hakemista. Tuo itse asiassa kuulostaa tosi paljon mun mielestä, kun meidän ollaan tutkimusta tehty näistä urapoluista. Yksi urateoria on suunnitellun sattumuksen teoria, Planned Happenstance. Onko sulle yhtään tuttu?

(00:19:13 - 00:19:40) SAMI

Nyt keskusteltiin tästä aikaisemmin, niin tuli termi vastaan, niin mä laitoin sen tuonne Googleen ja totesin, että joo, tämä kuulostaa just siltä, mitä mä oon tehnyt. Termi ei ollut tuttu, mutta täytyy, että on vähän ehkä tietoisestikin ollut se, että mä en ollut halunnut kauheasti yhteen, että on valmis ehkä muuttaa suunnitelmia, jos siltä vaikuttaa, että joku on miellyttävämpää. Kyllä se osuu aika hyvin tuohon mun ajatusmaailmaan.

(00:19:40 - 00:20:23) MEERI

Ja sinänsä mun mielestä se, miten sä kerroit, että tämä vakkariipaikka löytyi, niin varmaan lohdullista tosi monelle, koska meidän kyselyissäkin on tullut ilmi, että valtaosa meidän opiskelijoista... Ei tiedä opintoaikana, että mihin ne on menossa. Että vaan hyvin harva, hyvin määrätietoisesti menee johonkin, että tämä on se, mitä mä haluan ja sinne mä pyrin ja näin mä sen aion tehdä. Vaan nimenomaan tuollaista kokeilua

ja se, että silmät on tavallaan ja korWAT auki. Että tarttuu sitten, niin kuin säkin tunnut aika rohkealta tyyppiltä, että jos on häkät on, niin sä meet ja sit sä esität ja näin niin. Niin sieltähän se sitten pikkuhiljaa just tälleen osittain suunnitelle, mutta kuitenkin tosi paljon sattuman kautta.

(00:20:23 - 00:20:38) SAMI

Joo ja täytyy siis todeta, että ihan tosi hyvä onni käynyt, että se, että heti kun mä valmistuin, niin meidän vakipaikka aukesi just siihen sopivasti. Että se on ihan täysi sattuma, mutta hyvä sattuma omalta kannalta, että oli just valmistunut ja sopiva siihen tehtävään.

(00:20:39 - 00:21:03) MEERI

Mä kysyn myös, kun sä oot ollut erilaisissa rooleissa tosi paljon, että koetko sä, että suhun, miten mä muotoilen, että ootko sä itse suhtautunut sun työhön eri tavalla, vaikka harkkarina ja ihan vasta-aloittaneena ja nykyisin, ja toisaalta koetko sä, että työyhteisö on suhtautunut suhun eri tavalla, riippuen siitä, mikä se sun asema on ollut?

(00:21:04 - 00:24:36) SAMI

Joo, jos miettii sitä työnkuvaa, niin silloin kun oli harjoittelija, diplomityöntekijä, niin se työ on ehkä, mitä mä kuvasin, vähän jotenkin suojattua. Sä oot työtehtävä joltain muuta, joka ehkä vastaa siitä lopputulosta. Toki sulla on oma vastuu, mutta se on sellainen annettu työtehtävä. Sulla on joku ohjaaja, joka antaa sulle, että toivotaan, että tässä on tämä, ja sitten me odotetaan jotain lopputulosta. Sitten kun saa sen valmiiksi, sitten saa seuraavan tyylistä. Toki niitä on yhtä aikaa menossa, mutta se ei ole tällainen isompi kokonaisuus, josta odotetaan, että kaikki hommat hallitaan. Sitten toki diplomityöhön on siihen yhteen teemaan syventymistä. Mä sain olla onnekas siinä, että mä sain keskittyä vain diplomityöhön, että mä en tehnyt muuta sinä aikana. Niin se pystyi vaan keskittymään yhteen asiaan, jolloin sitten taas edelleenkin se on semmoista, että ei ole semmoista isoa kokonaisuutta, missä on paljon liikkuvia palasia, mitä pitäisi hallita.

Sitten tähän niin kuin siinä vaiheessa, kun mulla tämä vakitehtävä alkoi, niin siinä vaiheessa se työ muuttui siihen, että mulla on oma kokonaisuus ja nyt sun vastuulla on tämä koko systeemi tässä. Ja vastuuhan kasvoi ihan heti välittömästi todella paljon isommaksi. Ja siinä alkuvaiheessahan se, että oli myös tämä tilanne, kun mä aloitin siinä tehtävässä, niin kuka siinä oli aikaisemmin ollut, niin oli siinä vaiheessa ollut jo puoli vuotta ulkona talosta. Että kun meillä on siis vähän tällainen, ehkä valtiohallinnon on tällainen tietynlainen haaste, että jos joku vaihtaa työpaikkaa, niin ensiksi mennään virkavapaalle siitä tehtävästä. Ja sen aikaa, kun on koeaika uudessa paikassa ja sitten vasta vaihdetaan sinne, mutta sitten me ei voida palkata tilalle henkilöä ennen kuin se on lopullisesti päättänyt, että on siellä uudessa paikassa, niin usein oli ongelma tämä, että ei saada uutta tyyppiä samaan aikaan, kun edellinen tyyppi on vielä töissä.

Minullakin kävi tässä tämä, että olin puoli vuotta, että oikeastaan minun tehtävään ei ollut ketään neuvomaan siinä vaiheessa, kun minulla on omat vastuut kasvanut, että miten... miten näitä tehdään. Se just, että siinä kun on tällainen suojeltu työpaikka, niin mulla on aina joku, jonka hihasta nykäistä, joka tietää asiasta enemmän, joka pystyy neuvomaan,

mutta sitten oltiin siinä tilanteessa, että ei ole ketään, kenen hihasta neuvoa, että pitää itse alkaa, hihasta nykäistä, että voisi neuvoa, vaan pitää itse alkaa selvittää asioita. Ja siinä vaiheessa semmoinen, että lähikollegoiden kanssa keskustelu, jotka kuitenkin tuntee aihepiirejä, niin se, että vaikka ne ei osaa vastata johonkin mun kysymykseen, niin se, että mä koitan selittää sen mun ongelman eteenpäin, niin siihen voi saada se, että onko oma ajatuskulma ihan, että käykö se järkeen.

Se oli semmoinen ehkä isoin apu siinä alkuvaiheessa. Ja edelleenkin sitä tulee tehtyä, mutta ei ihan niin säännöllisesti, kun tässä on ehkä pikkuhiljaa oppinut itsekin jotain matkaa aikana. Mutta se oli sellainen ehkä isoin juttu. Ja se, että miten ehkä työyhteisössäkin tuo suhtautuminen on muuttunut. Silloin aikaisemmin olisin joka kysyi apua, mutta nyt jos minä olen oman aiheeni asiantuntija, niin nyt apua kysytään minulta niihin juttuihin. dynamiikka on muuttunut siitä ja tosiaan meidän työyhteisöiden meillä oli paljon eläköitymisiä myös tässä vaiheessa niin mähän vaikka mä oon vasta kolmekymppinen niin mähän oon meidän tiimissä yksi pisimpään olleita tässä että meillä on ollut paljon vaihtuvuuttakin niin mä oon vähän sitä vanhaa kalustoa ja koulukuntaa siellä vaikka en nyt mielestäni kauhean vanha vielä ole niin sillä tapaa tämä dynamiikka on ihan täysin muuttunut tässä siinä alueella tämän hetken välissä

(00:24:37 - 00:24:42) MEERI

Aivan. Teillä taitaa olla semmoista porukkaa, että on aika helppo kysyä tai pallotella asioita.

(00:24:42 - 00:24:58) SAMI

Joo, se on yksi iso syy, minkä takia olen viihtynyt tuolla. Meillä on tosi mukavaa ja on helppo keskustella työasioista vaikka ja justiinsa pystytään kysymään ja keskustelemaan. Se on mun mielestä loistavaa tuossa nykyisessä työyhteisössä.

(00:24:59 - 00:25:10) MEERI

Onko se minkä kokonen, tuli tämmöinen sivupolku mieleen, siis onko sulla joku tietty tiimi, missä te olette enemmän tekemisissä tai minkä kokonen se niin sanotusti ydinporukka on?

(00:25:10 - 00:26:20) SAMI

No joo, siis meidän ryhmä on, onko se 15 henkeä, siinä on pikkusen vaihtelee se määrä, mutta meillä on siis oma tuo tietotekniikkapuoli, mihin kuuluu neljä henkeä. Ja heidän kanssa toki teen paljon juttuja myös, koska kaikki datahan menee tietokantaan ja sitten jos siellä jotain, niin me keskustellaan näistä asioista. Mutta he ei näitä substanssiasioista sinänsä tunne, eli hydrologi, että heidän osaaminen on pääosin siellä... tietokannoissa ja niihin liittyvää. Vastuu on pääasia se, että data tulee ja data menee tyylinen. Sitten meidän substanssipuolella, niin ehkä toki kaikkien kanssa tulee muista asioista juteltua, mutta ehkä sanoisin, että tuommoinen 3-4 läheisin kollegaa, kenen kanssa tulee juteltua näistä substanssiasioista, niiden ehkä ongelmista enemmänkin, jolloin sitten pystyy vähän omia ajatuksia peilaamaan ja heittelemään sitten. Mutta tämä 15 hengen ryhmä meillä on, ja se on ehkä sanoisin, että siinä pystyy kyllä asiasta kun asiasta juttelee useimmiten. Joo, aika sopivan kokonen porukka.

(00:26:20 - 00:26:20) MEERI

Joo.

(00:26:20 - 00:26:20) SPEAKER_UNKNOWN

Joo.

(00:26:21 - 00:26:48) MEERI

Hei, mua tietysti kiinnostaa hirveesti näin maisteriohjelman yhtenä lehtorina ja nykyisinkin varajohtajanakin jopa. Niin kuin sun työ, sä sanoit, että aika paljon on itse pitänyt selvittää ja tavallaan opetella se työ. Niin mitä sä koet, että miten meidän maisteriohjelma auttoi sua tässä? Mitä sä oot oppinut sieltä?

(00:26:48 - 00:30:15) SAMI

No joo, sillä tavalla. Tässä vaiheessa tarkasteltuna, minun mielestäni se oli tosi hyvä. Silloin kun itse opiskelin, saatan olla sitä, joka totesi, että ehkä tätä substanssia-aihetta ei ole ihan älyttömästi, että sitä olisi kaivannut enemmän. Jos mä nyt ehkä jakaisin sitä vähän osiin, että jos mä lähden tuosta substanssipuolesta, niin se asia, minkä kanssa mä tällä hetkellä teen töitä, niin sitä ei oikeastaan sillä tasolla, mitä se tehdään, sitä ei oikeastaan opeteta missään. Eikä sitä oikeastaan kannatakaan. lähtökohtaisesti olla hydrologian soveltavaa osaa. Ja ehkä samoja jotain yksittäisiä ongelmia, mitä minä pohdin, niin niitä pohtii ehkä noin 5-6 ihmistä koko maailmassa. Siis puhutaan tosi pienestä alasta. Jos mietitään jääpadotuksen korjaamista vaikka havaintoasemilla, niin ei sitä kovin moni mieti. Ja sitten just, että eihän sitä kannata opettaa, koska eihän sitä kukaan mieti

Pääasia on ollut se, että on hyvä pohja perusteista ja tietynlainen oma sovellus, että uskaltaa lähteä soveltamaan. Jos tulee jostain kaava, että joku on laskenut auki jonkun ilmiön, mitä en ole itse laskenut auki, niin mun lähestymistapa on se, että mä itse kääntelen sen. Mä teen yksikkötarkastelua, mä lasken itse auki jonkun tehtävän. Mä itse saan siitä semmoisen näppituntuman. Ja mihin se ehkä osuu tämmöiseen harjoitustehtävien tekeminen johonkin kurssille? Siinä tehdään mahdollisesti yhdestä aiheesta, tehdään vaikka yksi tehtävä, niin sen jälkeen se, mikä on tehnyt sen tehtävän, niin ei voi olettaa, että se osaa hallita, mutta sen tehtävän perusteella pitäisi pystyä soveltamaan sitä johonkin toiseen tapaukseen.

Ja ehkä se, mitä minulla ehkä voisi sanoa, että joskus oli vähän tyhmäkin itseluottamus omiin taitoihin, niin Uskoisin lähteä sovelluttamaan, vaikka en ole ihan varma, että meneekö se nyt oikein. Lähdetään kokeilemaan ja katsotaan, mitä tulee. Useimmiten se on mennyt ihan hyvin. Tämä on substanssin puolesta, että kaikki aiheet ei missään nimessä pysty opettamaan. Tästäkin voi valmistua tosi moneen suuntaan. Mun aiheita ei niitä kannata. Jos mietitään vaikka työkaluja, mitä olisi käytössä vaikka. Mietin vaikka eri ohjelmia, eri matemaattisia menetelmiä, jotka on mun työssä aika keskeisiä, niin siinä on sama juttu, että kaikkea ei pysty opettamaan. Se on tosi vaikea sanoa, että mitä menetelmiä, vaikka jos mulla on joku uusi ongelma tulee vastaan, että mitä mä käytän, niin ne ei välttämättä ole samoja, mitä me käydään kursseilla, mutta mä Tiedän ainakin jotain juttuja, että mietitään yleisimmät menetelmät, mitä käytetään hydrologissa. Mä oon tehnyt niihin yhden laskarin, ja sit mä

osaan vaikka siitä lähteä soveltaa omaa käytäntöä. Tää on vaikka käytännön esimerkkinä, niin toistuvuusanalyysit. Mä en tiedä, onko edelleenkin, että niitä tehdään se yksi noissa opinnoissa, pintavesikurssissa, Pyhäjoen jääpatotapaus. Niin tää oli mun kosketus toistuvuusanalyysiin opintoaikoina. Mut sit tota, nyt mä oon työelämässä tehnyt niitä satoja, jos ei tuhansia. Ja tota... Mutta se, mistä tämä toistuvuusanalyysi tuli vastaan, niin tätä kysyttiin myös mun haastattelutehtävänä.

(00:30:16 - 00:30:17) MEERI

Siis työhaastattelussa?

(00:30:17 - 00:31:28) SAMI

Työhaastattelussa kysyttiin, että tässä on tämmöinen aineisto, sulla on tunti aikaa haastattelun jälkeen ja teet tälle toistuvuusanalyysi ja arvioit tämän jonkun vesitilanteen toistuvuus. Niin sitä ennen toki, mä olin sykellä tehnyt jo työssä, oli käynyt tämmöinen, että mun piti yhteen hankkeeseen, niin tein siis toistuvuusanalyysin minimi-tilanteiden toistuvuudesta jonnekin Lounais-Suomeen. Niin oli niin kuin vähän enemmän kuin se yksi tehtävä takana. Mutta tässäkin, että silloin kun mä aloin joku kysyä, että hei tämmöinen hanke ja tämmöisiä pitäisi tehdä, että onnistuiko tämä sulta, niin mä totesin, että joo. Ja siinä niin kuin mentiin eka viikko, kun siihen alettiin syventyä, niin Mä kaivoin sen vanhan harkkatehtävän esiin ja mä muistan, että näin mä oon tän tehnyt. Tässä oli nämä kaikki teoriaa tähän taustalle ja siitä lähdettiin soveltaa siihen sitten tohon työtehtävään ja saatiin toimia asiat sitten kuitenkin. Ja sitten just se, että kun siitä oli tämä tieto, mitä se toimii, niin sitten oli tosi hyvä, että haastattelussa osasin vastata kysymykseen tunnin sisällä ja ihan oikein vielä. Niin oikeastaan se, että uskallusta soveltaa sitä käytäntöä ja sitten ehkä ottaa omiin kykyihin, että kun se on tehnyt kertaalleen, niin sitten pystyy soveltaa sitä muihinkin tapauksiin, vaikka olisi vaan se muutama tehtävä takana.

(00:31:28 - 00:31:39) MEERI

No siis aivan mahtava esimerkki tästä, että mitä oikeasti kahdessa vuodessa ehtii opettaa ja minkä takia sinne on valittu tiettyjä asioita, mitä opetetaan.

(00:31:40 - 00:32:10) SAMI

Sehän oli yksi laskari ja yksi luento aiheesta. Se ei ihan kauheasti ole tunneissa, mutta jos oikeasti haluaa mennä syvälle siihen aiheeseen, voidaan esitellä vaikka viisi opintopistettäkin toistuvuusanalyysien tekemisestä. Toisaalta en tiedä, kuinka moni opiskelukaveristani on ikinä joutunut käyttämään tätä, mutta toisaalta oli paljon juttuja, mitä en ole käyttänyt. Tämä ei justiinsa ole valintoja, mutta se, että itse oppiminen kuitenkin on aika keskeistä vielä työelämässä myöhemminkin.

(00:32:10 - 00:32:12) MEERI

Sellainen oppimaan oppiminen.

(00:32:12 - 00:32:19) SAMI

Se on juuri tämä, että se on huomannut, että se on ollut hyödyllistä tässä nykyään.

(00:32:19 - 00:32:29) MEERI

No mites kun mehän rakastetaan näitä ryhmätöitä ja erilaisia esityksiä, niin mitäs sä nyt jälkeenpäin ajattelet siitä?

(00:32:29 - 00:34:42) SAMI

Iso juttu oli siis esitelmien pito silleen, mitä mä ehkä sanoisin, että kevyellä valmistautumisella. Joskus oli tapana se, että mäkin kun tein esitelmän, niin mä tein tosi tarkkaan pohdin, että mitä mä sanon. Mä tein hyvin tilkat bullet pointit, että muista sanoa nämä jutut ja ehkä laita jopa lauseita valmiiksi. Mä aloin sitten suomen kielen loppuun jo kandidivaiheen loppupuolella, että mun esiintymistapa menisi, että mä teen esitelmä ja sit mä esitän se. Missään vaiheessa mulla ei ole semmoinen asia, että mä puhun kalvoista, vaan mä puhun niistä jutuista, mitkä on kalvoissa. Menin tähän suuntaan, mutta sitten tuossa WATtiohjelmassa oli tämä, että tämän joutui tekemään englanniksi, niin mä tein siinä vaiheessa sellaisen tietoisin päätöksen, että mä koitan päästä tähän samaan tilaan, että mä pystyn puhumaan silleen mahdollisimman luontevasti englanninkin esitelmät, koska siinä oli vielä tämä, että mä valmistelin tosi paljon. Se oli tämmöinen iso ehkä tämmöinen hyöty siitä, että lähes joka kurssilla oli tää, että esiteltiin aina oma työ ja siinä ei ollut aikaa paljon valmistautua, koska me tehtiin se työ ja sitten se esitettiin. Se oli tämmöinen nopea tempo.

Ja mihin se on kanssa auttanut, kun mulla on jonkin verran mediatöitä ja kun ei ole valmistellut jokaista juttua esitelmästä, niin siitä tulee dynaaminen esitys. On paljon valmiimpia kysymyksiä, joihin ei ole etukäteen osannut valmistautua. Tulee tietynlainen vastausvalmius. Se on ehkä johonkin tuohon suhteen taas, että on paljon tuommoisia esityksiä WATTiaikaan. Siitä on ollut hyötyä, kun sanotaan vaikka, että joutuu ensimmäistä kertaa livehaastatteluun TV:hen. Ja on tekninen ongelma siellä ja ne ei ole ehtinyt yhtään kertoa sulle, että mitä sinä nyt lopulta aikoo kysyä, vaan kaikki kysymykset tulee siinä live-tilanteessa ensimmäistä kertaa. Ja vielä aiheesta, josta mä en ehkä ollut paras asiantuntija, mutta kesällä sinne otetaan kuka tahansa useimmiten, niin päädyin Saksan tulevista puhumaan joskus vähän. Vähän toivottavasti varoitusajallakin, mutta tämmöisiä justinsa tämmöinen ehkä vähän joustava ja dynaaminen esitystapa on ollut aika hyvä, jota tuli silloin justinsa sen takia, että oli paljon esitettävää, niin tuli sitä harjoiteltua.

(00:34:42 - 00:35:05) MEERI

No kiva kuulla, ja toki siis ei kaikki päädy tehtävään, missä on mediaesiintymistä, mutta kaikki varmaan työssään joutuu jollain tapaa jotain esittämään, että kiva kuulla, että siitä on hyötyä. Mietin, kun sulla ei ollut niin selkeää, että mä haluan yrittää tonne töihin, niin miten sä osasit valita esimerkiksi noita valinnaisia opintoja? Miten se meni sulla?

(00:35:07 - 00:37:43) SAMI

Joo, täytyy todeta, että mun valinnaisopinnoissa on myös vähän jotain hyvin outoa, koska mä tein aika paljon opintoajanakin asioita, mitkä oli

kiinnostavia ja sitä, että oliko se järkevää. Että mähän olin tekemässä jääsiltaa Juuassa ja sain siitä viisi opintopistettä kandiditutkintoon. Se ei mitenkään liity tähän mun, se oli ihan hauska projekti, se oli sellainen kansainvälinen juttu, mutta eihän mä nyt työtehtäviä mitenkään liity. Mulla on myös, muistaakseni japanilaista vesivärimaalausta valinnaisaineena kandiditutkinnossa. Että tämmöisiä todella outoja juttuja, mutta sitten tota, Sanoisin, että isoin, mikä vaikutti tähän, on ollut tämä työkokemus. Se, kun mä pääsin... Taitaisin sanoa, että tehtiin tällaisia tietoisia valintoja. Sillä, että kun mä oon valinnut aineita, mistä on oikeasti ollut todella paljon hyötyä ehkä. Ja sillä, että se on ollut täysin tietoista valintoja.

Mä tiesin kyllä kandidivaiheessa, että mä matemaattiset menetelmät kiinnostaa. Siellä sivuainehan oli tämä matemaattiset menetelmät toki. Tämmöisiä valintoja tuli aikaisemmin tehtyä. Mutta sitten tosiaan, kun oli kesäharjoittajan sykellä, niin siinä vaiheessa mä huomasin, että okei, että tässä on silloin menossa hankinta meillä. Tehtiin mittalaitehankinta ja mä huomasin, että hankinta-asiat on ehkä, jos tänne päättyy töihin. Ja siinä vaiheessa vaikutti, että syke voisi olla kiinnostava paikka, että hankinta-asiat voisivat olla kiinnostavia. Niitä ei ollut siinä vaiheessa opetettu ollenkaan. Mä huomasin, että vaikka mä en ole hankinta-asiantuntija, itse työtehtävässä olen, niin se, että tuntee vaikka, että miten ne menee, niin siitä voisi olla hyötyä.

Mä huomasin, että vesilain kanssa, eli siinä missä se yhteys oli silloin, niin patojen vesilupa-asioissa, niin ne tuli vastaan yhdellä kollegalla siellä. Siinä vaiheessa kun tulin kesäharjoittelun jälkeen vielä koulun penkillä siitä, niin tein ihan täsmäopintoja. Tein noita oikeusopintoja 12 opintopisteen edessä, jossa on nimenomaan toinen puoli hankintoihin ja toinen puoli ympäristöoikeuteen. Ja täytyy todeta, että se oli ihan hyvä valinta, että olen itsekin ollut hankinnoissa mukana ja se, että vaikka en ole itse asiantuntijana siinä, mutta loppupeleissä hankinta, nämä tarjoukset ynnä muut ja laitevaatimukset vaikka, niin nehan tulee sitten meiltä asiantuntijoilta. Niin on kuitenkin joutunut tutustumaan siihen, niin se, että sen pystyy, että jos mä sanoisin, että mä olisin nyt työelämässä, niin tuskin mä hankintalakiin lukisin yksityiskohtaisesti läpi. Siihen opintoon se oli, se sisälty siihen, niin se tuli käytyä läpi sellaisiin juttuihin, että siinä vaiheessa, kun alettiin puhua hankinnoista, sanat tai termit on tuttuja. Ei ole mitään sellaista ihan uutta. Niin siitä oli iso hyöty. Mutta tämäkin oli täsmäopinto ehkä. Siitä kun olen sykeissä ja näin vähän mitä siellä tehdään, niin tiesin sitten, että tästä voisi olla hyötyä.

(00:37:43 - 00:37:50) MEERI

Niin totta, aivan. Mä käsitin väärin, että sä tosiaan teit valinnaisia vasta sen jälkeen, kun sulla oli jo sykekokemusta.

(00:37:51 - 00:38:03) SAMI

Joo, aikaisemmin tosiaan, niin kuin aikaisemmin valinnaiset oli tämä, että mä tosiaan matemaattisesta menetelmästä mä tiesin, että laskeminen on ehkä kivaa, niin sitä tuli tehtyä kandidivaiheessa, että se oli se sieltä puolen se juttu.

(00:38:03 - 00:39:37) MEERI

Joo. Me ollaan tässä jo yli puoli tuntia rupateltu. Mä mietin, että mun semmoinen kiteytys ehkä tässä kohtaa on, että sä oot jotenkin luontaisesti osannut itse tunnistaa, että hei, tällainen mua kiinnostaa, että se iso suunta, tällaiset luonnontieteet ja näin. Mutta sitten just tämä tällainen, että sä tykkäät laskea, että sä oot jotenkin luonnostaan reflektoinut, mitä me myös hirveästi tykätään korostaa WATissa. Että tosi kiva kuulla, että ne on varmasti auttanut tässä, mutta sitten tosiaan tämä, että sitten matkan varrella on tullut yllättäviä käännteitä, mitkä on vienyt uraa eteenpäin. Sitten muistan sellaisen, tiedän, muistatko sinä, noin kun esittelin, mikä meidän portfolio on, eli tämä, missä pitää koostaa sitten, että mitä on opiskellut ja mihin haluaisi vielä tulevaisuudessa mennä ja mitä voisi tehdä, jotta pääsee sinne, mikä kiinnostaa, niin minulla oli sellainen visuaalinen slaidi, missä oli ensin vähän sikin sokin harrastuksia ja luottamustehtäviä ja mitä kaikkea ihmisellä nyt on elämässä ja harkkapaikkoja ja opintoja ja sitten seuraavalla slaidilla nämä viivat vedettiin yhteen siihen portfolioon. Ja sitten siitä siirryttiin sinne työelämän puolelle, että sen portfolion tarkoitus oli nimenomaan ymmärtää, että miten nämä kaikki elämän osa-alueet kannattaa reflektoida ja miettiä, miten ne tulisi yhteen. Niin mun mielestä sä oot malliesimerkki tästä mun kuvasta.

(00:39:37 - 00:39:43) SAMI

Noniin, hyvä kuulla. Mä täytyy todeta, että ihan täysin unohtanut sen kokonaan.

(00:39:44 - 00:39:44) MEERI

Joo.

(00:39:44 - 00:40:23) SAMI

Ai kamalaa, mä odotin, että sä muistat sen. Joo, ei sentään. Nyt kun mainitsin, mä muistan, että se oli se, että ihan en muista, mitä siinä tehtiin, mutta siinä oli myös sekin, että vähän pakotettiin pohtimalla eteenpäin, että se ei ole vaan semmoista opintojen tekemistä hetkessä. Sen mä muistan siinä hyvänä juttuina, mikä nyt varmaan siinä oli tavoitteenakin justiinsa. Että eihän mä olisi semmoista todennäköisesti tehnyt opintoaikana, jos ei olisi siinä tehty, että... En tiedä, oliko siitä sitten loppupeleissä kuinka paljon hyötyä, että se ei ole jäänyt sitten jonnekin tuonne takaraivoon, mutta nyt tässä vaiheessa, kun ajattelee, niin se kuulostaa, että se on kyllä ollut hyvä idea.

(00:40:27 - 00:40:40) MEERI

Joo, no se oli mun kiteytys, mutta sanoisit se nyt tähän ihan loppuun vielä, että jos sä saisit antaa itsellesi jotain vinkkejä tai neuvoja semmoiselle opintoaikaiselle Samille, joka ei ihan vielä tiedä, että mitä mä isona teen, niin mitä sä sanoisit?

(00:40:41 - 00:42:41) SAMI

Mä siis pohdin just tätä tossa vielä itse asiassa eilen, kun mä mietin, että mä olisin voinut ehkä pikkasen tällainen opiskella vähän ehkä järkevämmin, koska mulla oli vähän opintoaikana tapa, että tehdään, että opintojen eteneminen ei ollut se pääjuttu, vaan kunhan jotain

mielenkiintoista tekemistä. Mä oon tosi monta tenttiviikkoa ollut jossain muulla, kun tenttejä tekemässä olin sitten jossain. Erityiskurssilla Hollannissa jätevedenpuhdistamojuttuja, mistä sai toki opintopisteitä, mutta tenttiviikon aikaan siellä tekemässä jotain, niin se ei nyt ehkä ollut se opintojen etenemisen kannalta tuota juttuja. Sitten on ehkä niin, että olisi voinut vähän enemmän ehkä tehdä semmoisen suunnitellummin sitä opintoa.

Sitten ehkä toinen, että mun tuo opintoaika ja opinnot ja opiskelijan elämä oli aika vauhdikastakin. Aika vähän loppupeleissä tuli mitään taukoa pidettyä. Ehkä tällä vanhemmalla vielä olisi voinut vähän enemmän. Olisi ollut ihan ok pitää vähän kevyempikin jakso joskus. Ihan vaan pitää paussi. Sekin olisi ihan ollut kohdallaan jossain kohtaa. Oikeastaan silloin, kun ei ollut opiskelemassa, niin täytettiin kaikilla mulla opiskelijatoiminnolla tuo aika, niin se jälkikäteen ajateltiin, että olisi voinut pitää vähän enemmän taukoakin. Vaihto on ikinä mennyt, niin se ehkä kanssa, että nykyään ei oikein ole mahdollista lähteä samalla tapaa, jos vaikka puolivuodessa vaihto opiskelee, niin se on myös, mikä jäi vähän kaivelemaan. Mutta nämä oWAT näitä jälkikäteen, että toisaalta jos olisi mennyt vaihtoon, niin todennäköisesti minulla olisi jäänyt vaikka jää siltä tekemättä Juuassa sitten 2016 tai jäämättä menemättä Hollantiin sitten, niin tekee jätevedenputsareita, niin nämä on näitä ehkä valintoja tälleen, että sillä tapaa hyvin tyytyväinen, miten tuo meni, mutta muutaman jutun kanssa ehkä olisi voinut keskittyä enemmän. Tosiaan taukojen pitäminen ja vähän enemmän palautumiseen keskittyä, niin sekin olisi kanssa voinut olla tuossa semmoinen, mitä olisi kaiken kaikkiaan voinut tehdä enemmän.

(00:42:41 - 00:43:07) MEERI

No se on kyllä hyvä neuvo ihan kaikille ihan joka tilanteessa. Kiitos Sami tosi paljon. Kiitoksia. Tämä oli ihan hirmu kiinnostavaa ja antoisaa ja mä uskon, että moni saa tästä paljon ajatuksia kun kuuntelee, miten sun polku on muotoutunut.

Kiitos myös kuuntelijoille. Minä olen Meeri Karvinen ja tämä oli WAT Uraporinat podcast.